

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-72/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Silvija Čovića, predsjednika vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća te uz sudjelovanje zapisničarke, sudske savjetnice Katarine Skrbina, u upravnom sporu tužitelja ARI (OIB: [osobni identifikacijski broj]), [adresa], kojeg zastupa opunomoćenik Mate Knezović, odvjetnik u Zagrebu, Vrbanićeva 20, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske (OIB: 68011638990), Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 3. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/II-008-07/26-01/303, URBROJ: 401-01/03-26-1 od 18. ožujka 2026. i predmet vraća na ponovni postupak.

II. Dužan je tuženik, u roku 60 dana od dana primitka presude, u ponovljenom postupku postupiti u skladu s pravnim shvaćanjima i primjedbama Suda izraženim u obrazloženju ove odluke.

III. Dužan je tuženik, u roku 15 dana od dana primitka ove presude, nadoknaditi tužitelju troškove upravnog spora u iznosu od 1.250,00 (jednutisućudvjestotinepedeset) eura, dok se odbija tužiteljev zahtjev za naknadu troška u preostalom dijelu za iznos od 1.250,00 eura kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pravovremeno 17. travnja 2026. podnio Sudu tužbu, kojom je osporio zakonitosti rješenja tuženika KLASA: UP/II-008-07/26-01/303, URBROJ: 401-01/03-26-1 od 18. ožujka 2026., kojim je obustavljen postupak povodom žalbe podnositelja, koju je on podnio 13. veljače 2026. zbog šutnje uprave, odnosno ne odlučivanja Ministarstva financija o zahtjevu za pristup informacijama, a kojeg je on podnio 21. siječnja 2025. u ime Udruge grčko-istočne crkve. Tvrdi da je navedenim zahtjevom zatražio detaljne informacije o financiranju vjerskih zajednica, osobito u odnosu na Srpsku pravoslavnu crkvu (ili skraćeno: SPC) i isplaćenim sredstava iz Državnog proračuna Republike Hrvatske (ili skraćeno: Proračun) te da je njime zatražio sljedeće: - koliki iznos iz Proračuna namijenjen vjerskim manjinama za 2003., 2013., 2019. i 2023. je dobila SPC i na temelju čega?, - kojoj je točno pravnoj osobi/ama isplaćen taj novac?, - je li to jedna pravna osoba ili više njih?, - je li to središnji fond i ako jest gdje

se on nalazi?, - koliki je iznos predviđen za istu svrhu u Proračunu za 2025.?, - na temelju čega Pravoslavna crkva Srbije koja sebe naziva SPC-om dobiva novac iz Proračuna?, - dobivaju li eparhije Zahumska sa sjedištem u Bosni i Hercegovini i Srijemska sa sjedištem u Srbiji novac za uzdržavanje iz Proračuna i po kojoj osnovi?, - koje vjerske zajednice su dobile novac iz Proračuna preko nacionalnih manjina za 2023. i po kojoj osnovi? Koji su to iznosi?, - koje vjerske zajednice će dobiti novac iz Proračuna preko nacionalnih manjina za 2025. i po kojoj osnovi? Koji su to iznosi? te – je li u dijelu Proračuna za nacionalne manjine predviđen neki iznos za SPC i za koga točno (naziv pravne osobe)? Ako jest – po kojoj osnovi?. Tvrdi i da je podnio žalbu, jer od ministarstva nije dobio ikakvu informaciju i jer ono nije donijelo rješenje o njegovom zahtjevu. Tvrdi i da je postupak po žalbi obustavljen, budući da je omogućen pristup dijelu informacija, a da je za preostali dio traženih informacija zahtjev ustupljen na nadležno postupanje. Smatra da nije zakonito obustavljen postupak, jer mu nije omogućen pristup svim traženim informacijama, da je riječ o informacijama o raspolaganju javnim sredstvima za koje se ne provodi test razmjernosti i javnog interesa te da djelomično postupanje po zahtjevu ne može biti osnova za obustavu postupka. Ocijenio je i nejasnim na temelju čega je utemeljena nadležnost Savjeta za nacionalne manjine i Ureda Komisije za odnose s vjerskim zajednicama i delegacija zahtjeva u odnosu na dio informacija glede kojih mu nije omogućen pristup, ako se uzme u obzir da Ministarstva financija raspolaže informacijama o izvršenju Proračuna. Stoga je zatražio poništiti osporeno rješenje.

2. Tuženik je odgovorio na tužbu, predloživši odbiti tužbeni zahtjev. Istaknuo je da tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kad korisniku omogućuje pristup traženoj informaciji te da je Ministarstvo financija zakonito ustupilo tužiteljev zahtjev glede dijela informacija za koje nije omogućilo pristup tijelu javne vlasti za koja ima saznanja da ih posjeduje. Smatra da je time ministarstvo riješilo o konkretnom zahtjevu. Istaknuo je i da su Savjet za nacionalne manjine i Ured Komisije za odnose s vjerskim zajednicama tijela javne vlasti na koje se primjenjuje Zakon o pravu na pristup informacijama i rokovi rješavanja o zahtjevu za pristup informacijama. Smatra da time više ne postoje pretpostavke za vođenje upravnog postupka i da ga je trebalo obustaviti.

3. Podneskom od 27. svibnja 2026. tužitelj se očitovao na navode tuženika iz odgovora na tužbu. Smatra da okolnost da je tuženik zatražio očitovanje i informacije od Savjeta za nacionalne manjine i Ureda komisije za odnose s vjerskim zajednicama ne utječe na zakonitost osporenog rješenja, jer, smatra, pribavljanje tih očitovanja ne predstavlja ispunjenje obveze omogućavanja pristupa traženim informacijama. Smatra da mu nije omogućen pristup traženim informacijama i da tuženik nije obrazložio gdje se konkretne informacije nalaze, odnosno koje tijelo njima raspolaže.

4. S obzirom na to da tužitelj, u biti, osporava samo primjenu prava te da ključne činjenice nisu sporne te s obzirom na to da stranke u tužbi i odgovoru na tužbu nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave, Sud je ocijenio da su ispunjene kumulativno propisane pretpostavke iz članka 98. stavka 1. točke 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24. i 39/26., u daljnjem tekstu: ZUS) za rješavanje upravnog spora bez rasprave.

5. U dokaznom postupku izvršen je neposredan uvid u spise predmeta tuženika KLASA: UP/II-008-07/26-01/303 i Ministarstva financija KLASA: 008-01/25-01/4.

5.1. Stranka nisu imale ikakvih drugih dokaznih prijedloga.

6. Tužitelj je zatražio troškove upravnog spora, dok tuženik to nije učinio do donošenja ove presude.

7. Tužbeni zahtjev je osnovan.

8. Predmet spora je ocjena zakonitosti rješenja tuženika, kojim je obustavljen postupak povodom žalbe podnositelja, tužitelja od 13. veljače 2026. zbog šutnje uprave, odnosno ne odlučivanja Ministarstva financija o zahtjevu za pristup informacijama, kojeg je on podnio 21. siječnja 2025. u ime Udruge grčko-istočne crkve.

9. Nije sporno da je tužitelj podnio zahtjev za pristup sljedećim informacijama: - koliki iznos iz Proračuna namijenjen vjerskim manjinama za 2003., 2013., 2019. i 2023. je dobila SPC i na temelju čega?, - kojoj je točno pravnoj osobi/ama isplaćen taj novac?, - je li to jedna pravna osoba ili više njih?, - je li to središnji fond i ako jest gdje se on nalazi?, - koliki je iznos predviđen za istu svrhu u Proračunu za 2025.?, - na temelju čega Pravoslavna crkva Srbije koja sebe naziva SPC-om dobiva novac iz Proračuna?, - dobivaju li eparhije Zahumska sa sjedištem u Bosni i Hercegovini i Srijemska sa sjedištem u Srbiji novac za uzdržavanje iz Proračuna i po kojoj osnovi?, - koje vjerske zajednice su dobile novac iz Proračuna preko nacionalnih manjina za 2023. i po kojoj osnovi? Koji su to iznosi?, - koje vjerske zajednice će dobiti novac iz Proračuna preko nacionalnih manjina za 2025. i po kojoj osnovi? Koji su to iznosi? te – je li u dijelu Proračuna za nacionalne manjine predviđen neki iznos za SPC i za koga točno (naziv pravne osobe)? Ako jest – po kojoj osnovi?.

9.1. Nije sporno ni da je Ministarstvo financija nakon podnošenja žalbe tuženiku omogućio tužitelju pristup dijelu informacija, odgovorivši: *S pozicija Ministarstva financija, aktivnosti A539060 Poticaji prema Ugovorima Vlade RH i vjerskih zajednica Srpskoj pravoslavnoj crkvi (SPC) isplaćeno je u 2003. godini iznos od 1.342.836,27 eura, a u 2013. godini iznos od 1.112.370,04 eura*, a u preostalom dijelu zahtjev za pristup informacijama o isplatama iz Državnog proračuna namijenjenim nacionalnim manjinama za 2023. i 2025. ustupio tijelima javne vlasti Savjetu za nacionalne manjine i Uredu Komisije za odnose s vjerskim zajednicama, utemeljujući svoje postupanje na odredbi članka 21. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13., 85/15. i 69/22., u daljnjem tekstu: ZPPI).

10. Pokazalo se spornim jesu li u izloženom činjeničnom stanju bili ispunjeni uvjeti za obustavu postupka u smislu odredbe članka 46. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09. i 110/21., u daljnjem tekstu: ZUP). Pokazalo se, u biti, dvojbenim je li Ministarstvo financija posjeduje preostali dio informacija u odnosu na koje je zahtjev ustupio drugim tijelima javne vlasti.

11. ZPPI, u članku 5. stavku 1. točki 2., definira pojam *tijela javne vlasti* u smislu toga zakona kao tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja, i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo.

11.1. Prema odredbi članka 5. stavka 1. točki 3. ZPPI-a *informacija* je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

11.2. *Pravo na pristup informacijama* obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije kao i obvezu tijela javne vlasti da omogućiti pristup zatraženoj

informaciji, odnosno da objavljuje informacije neovisno o postavljenom zahtjevu kada takvo objavljivanje proizlazi iz obveze određene zakonom ili drugim propisom (članak 5. stavak 1. točka 5. ZPPI-a).

11.3. Člankom 18. stavkom 1. ZPPI-a je propisano da korisnik ostvaruje pravo na pristup informaciji podnošenjem usmenog ili pisanog zahtjeva nadležnom tijelu.

11.4. Odredbom članka 21. stavka 1. ZPPI-a je propisano da ako tijelo javne vlasti ne posjeduje informaciju, a ima saznanja o tijelu koje je posjeduje, dužno je, bez odgode, a najkasnije u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva, ustupiti zahtjev tome tijelu, a o čemu će obavijestiti podnositelja, s time da se rokovi ostvarivanja prava na pristup informaciji računaju od dana kada je nadležno tijelo javne vlasti zaprimilo ustupljeni zahtjev.

11.5. Člankom 8. Zakona o ustrojstvu i djelokrugu tijela državne uprave („Narodne novine“, broj: 85/20., 21/23. i 57/24., u daljnjem tekstu: Zakon) propisan je djelokrug Ministarstva financija kao tijela državne uprave, dok je njegovo unutarnje ustrojstvo propisano Uredbom o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija („Narodne novine“, broj: 31/25., u daljnjem tekstu: Uredba).

11.6. Odredbom članka 46. stavkom 5. ZUP-a je propisano da kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, rješenjem će se obustaviti postupak.

12. Uzimajući u obzir djelokrug poslova i unutarnje ustrojstvo Ministarstva financija koji su propisani Zakonom i Uredbom, poslove koje ono obavlja vezano za planiranje, izradu, donošenje i izvršavanje Državnog proračuna te uzimajući u obzir da se tražene informacije odnose na isplate iz toga proračuna, Sud smatra da sadržaj spisa javnopravnih tijela ne daje pouzdanu osnovu da je bilo pravnog uporišta za ustupanje konkretnog zahtjeva za pristupom informacijama drugim tijelima javne vlasti na temelju odredbe članka 21. stavka 1. ZPPI-a.

13. Valja primijetiti i da iz sadržaja dopisa KLASA: 008-01/25-01/4, URBROJ: 513-03-01-26-3 i KLASA: 008-01/25-01/4, URBROJ: 513-03-01-26-4 od 13. veljače 2026. ne proizlazi konkretni pravni temelj za ustupanje zahtjeva na rješavanje navedenim drugim tijelima javne vlasti, a niti je iz njih izrijeком razvidno da Ministarstvo financija ne posjeduje tražene informacije.

14. U izloženom Sud ocjenjuje da u ovom stadiju upravne stvari nisu bili ispunjeni uvjeti za obustavu postupka u smislu odredbe članka 46. stavka 5. ZUP-a, da je osporeno rješenje arbitrarno, nerazumljivo i proturječno sadržaju spisa predmeta javnopravnih tijela te da ono sadrži razloge rješavanja predmeta koji nemaju logično i racionalno utemeljenje u mjerodavnom propisu.

15. Stoga, a budući da ono nije zakonito, valjalo je, odlučujući u granicama tužbenog zahtjeva, na temelju odredbe članka 117. stavka 1. ZUS-a, s obzirom na prirodu upravne stvari, poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak te, na temelju odredaba članka 119. stavka 4. i članka 151. stavka 2. ZUS-a, obvezati tuženika da postupi u skladu s izraženim pravnim shvaćanjima i primjedbama Suda, odnosno presuditi kao pod točkom I. i II. izreke.

15.1. U ponovnom postupku tuženik je dužan, nakon što otkloni uočene bitne procesne povrede te pravilno i cjelovito utvrdi činjenično stanje, pravilnom primjenom materijalnog prava, odlučiti jesu li ili nisu ispunjene pretpostavke za obustavu postupka pridržavajući se pravnih shvaćanja i primjedaba Suda.

16. Odluka o troškovima spora, koja je sadržana u točki III. izreke, utemeljena je na odredbama članka 144., 147. i 148. ZUS-a i Tbr. 27. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 138/23. i 107/25.).

16.1. S obzirom da se pri odlučivanju o zahtjevu stranke na naknadu troškova vrijednost predmeta upravnog spora smatra neprocjenjivom, a cijeneći uspjeh stranaka u sporu, unutar granica zahtjeva, tužitelju, koji je bio zastupan po odvjetniku, valjalo je priznati za sastavljanje tužbe 500 bodova, što pomnoženo s vrijednošću boda od 2,00 eura iznosi 1.000,00 eura i uvećano za iznos PDV-a od 25% (250,00 eura) iznosi ukupno priznatih 1.250,00 eura, a što je obvezan platiti tuženik. U preostalom dijelu je odbijen zahtjev za trošak sastavljanja podneska od 27. svibnja 2026. za iznos od 1.250,00 eura, budući da je tužitelj njime, u biti, ponovio ranije iznesene navode. Sud ocjenjuje da nije riječ o opravdanom izdatku koji je bio nužan za rješavanje spora.

U Zagrebu 3. lipnja 2026.

PRESJEDNIK VIJEĆA
Silvio Čović, v.r.